

esse piscatores, ex lacu animantia omnia extracturos; se enim ex piscatoribus audivisse, quum dicerent: बहुमत्स्यमिदं महासरः । तत्र श्वः परश्वो वा तालं प्रक्षिप्यते i. e. «abundat piscibus hic magnus lacus; in eum cras vel perendie rete iacietur.» Idem hoc grus illa in libro Kalilae, edit. Sacyan. pag. 100. 101. cancro narrat, piscatoremque perhibet dixisse: اِنَّ هَا هُنَا سَمَكًا كَثِيرًا اَفْلاَ نَصِيْدُهُ اَوَّلًا اَوَّلًا i. e. «certe hoc loco pisces multi adsunt, itaque eos capiamus quam primum!» Idemque in hac fabula etiam Hitopadesa tradit, editor. Schlegelio, Lassenioque pag. 114. Sed editio simplicior pag. 50. gruem praedixisse fert, mox siccitate diuturna terram adeo laboraturam esse, ut in lacu aqua mansura sit nulla. Atque sic saepius Hitopadesa cum editione ornatiore congruit, ab simpliciore dissentiens.

In fabula septima decima libri primi simias frigore horrentes editio ornatior खद्योतं cicindelam, quae musca vespere lucens est, conspexisse fert, quam ignem esse putarent. Ita etiam liber Kalilae pag. 128. simias يَرَاعَةُ تَطِيرُ كَأَنَّهَا شَرَارَةٌ نار cicindelam volitantem, quae ignis scintillae speciem prae se ferret, vidisse dicit. Editio simplicior vero pag. 93. simias illas वह्निकणसदृशानि गुञ्जफलानि baccas fruticis, qui Gundscha vocatur, rubicundas, ignis scintillis similes, invenisse, easque flammam esse putasse, narrat. Hitopadesa hanc fabulam non habet.

In fabula undevicesima libri primi editio ornatior Dharmabuddhem, mercatorem, Pápabuddhis amicum, iter facientem fortuito ollam mille dînâris sive nummis aureis impletam कलशगतं दीनारसहस्रं invenisse tradit. Atque similiter fere Kalilae pag. 129. hominem illum crumenam mille dînâris impletam in via reperisse dicit: فَوَجَدَ كَيْسًا فِيهِ أَلْفُ دِينَارٍ. Simplicior contra editio pag. 95. illum Dharmabuddhem, Pápabuddhemque, pecuniam non in via iacentem invenisse, sed studio et labore sensim meruisse perhibet. Neque haec fabula in Hitopadesa inest.

Editionem ornatorem, de qua modo dixi, codices A. B. K. continent, quibus saepe etiam C. E. adstipulantur, praesertim quod ad fabulas libri primi illas adtinet, quas ornatorem sibi proprias habere supra dixi. Codices D. F. G. H. I. L. editionem simpliciolem proponunt, quanquam haud raro inter se dissentientes. Codices Hamburgenses H. I. in libris Pantschatantri extremis fabulas nonnullas omit-